

det ærede Medlem var Modstander af denne Skat, vilde det da ikke være rigtigt, at han paa sit Partis Vegne optraadte som veritabel Modstander af den og stemte imod den og søgte at forhindre den. Det synes jeg, er hans Pligt. Hvis han mener Skatten er uforvarlig og ubillig, og at den ikke rammer, hvor den skal, og ikke indbringer nok i Forhold til dens Bestemmelse og den Kontrol, der maa føres med den, saa maa han franchement — for at tale Fransk som det ærede Medlem — frimodigt være en Modstander af Skatten. Men det at hjælpe sig med saadant noget som, at „graa er al Teori, og kun Livets Træ er grønt“, og derfor gaa med til Skatten, er ikke nok. Jeg tror for Resten, jeg vil belære det ærede Medlem om, at dette Ord — han er jo en stor Goethe-Citerer, jeg ved ikke, om han er en stor Goethe-Kender — altid bruges galt: Den, der siger dette i „Faust“, er Mefisto, han mener det slet ikke paa den Maade, som det ærede Medlem synes at opfatte det, men kun som en Opfordring til Syndefuldhed og Last; Goethe hævder ingenlunde selv, at Teori i og for sig skulde være graa, og at Livet skulde ene have Kraft og Saft. Kun naar man vil nyde Livet og lade haant om Viden-skaben, lade haant om Pligten og Ideerne, er man inde paa den Teori, som det ærede Medlem synes at gøre til sin.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Den sidste Bemærkning af den højtærede Finansminister, som drejer sig om Fortolkning af en Replik af Mefistofeles, viser jo, at han er meget mere forfaren i det diaboliske, end han vilde beskyldte mig for at være. Jeg vil blot til syvende og sidst atter hævde, hvad jeg stadig har hævdet, og hvad man ikke kan faa mig fra ved alle mulige Forsøg paa at fremstille Sagen anderledes, end den er: at i Virkeligheden indtager jeg et ganske tilsvarende Standpunkt som det, den højtærede Finansminister indtog i Landstinget, men som han nu, jeg ved ikke hvorfor, endelig vil bort fra, nemlig dette: Jeg er koldsindig overfor dette Lovforslag, jeg synes, den foreslaaede Skat rammer baade retfærdige og uretfærdige, jeg synes, at det er en Skat, som det er vanskeligt at indkræve, og som fordrer megen Kontrol, saaledes at Udgifterne ved den vil blive store o. s. v., o. s. v., men

efter Omstændighederne, saaledes som det hele ligger, bliver man nødt til at gaa ind paa den.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg vil kun sige til den højtærede Finansminister, at den Omstændighed, at Terminshandelsskatten rammer baade retfærdige og uretfærdige, er ikke andet, end hvad Tilfældet er med alle Stempelskatter, ogsaa med den, vi nu drøfter. Den Omstændighed, at den legitime Handel ogsaa kommer ind under Afgiften, har ikke hindret de Lande, som er slaaet ind paa denne Afgift, i at benytte den. Jeg kender ikke nogen Børsskat, hvor man har søgt at skelne imellem den legitime og den illegitime Handel, man tager det hele, men til Gengæld med en meget lav Sats, saaledes at man ikke behøver at frygte for væsentlig at genere den legitime Handel. Det er selvfølgelig ud fra Sagens særlige Natur nødvendigt at gøre Satsen ret lav, men jeg tror ikke at tage fejl ved at sige, at naar man, uden nogetsteds at drage den Konsekvens, at det skulde føre til at beskatte al Varehandel — en Konsekvens, som jeg ogsaa viser langt fra mig —, har anset det for berettiget at tage denne specielle Gren af Handelen, Vareterminshandelen, op til Beskatning, skyldes det denne Handels særegne Natur: at den enten drives af store Firmaer, som vel kan bære denne Afgift i det lille Maal, hvori den paalægges, eller i meget stort Omfang er en Handel af mer eller mindre illegitim Karakter, som har godt af at bære en saadan Afgift; man gaar ikke ud fra, at man derved hindrer den illegitime Terminshandel, men man betragter den som et passende Beskatningsobjekt.

Med Hensyn til Beregningsgrundlaget vil jeg paa ny nedlægge Indsigelse imod, at man i nogen som helst Form benytter de ganske abnorme Aar, 1914 og 1915. Nej, vi maa gaa længere tilbage. Jeg tror, at allerede en Betragtning af Grundlaget fra 1911 og 1912 vil være meget oplysende til at vise, i hvilken Grad 1913 ikke var et normalt Aar.

Finansministeren (Brandes): Saa vidt mig bekendt, foregaar Beskatningen af det, vi her kalder Terminshandel, paa den Maade, at Sluttedlerne i det vedkom-